

El Diacrític | | Actualitzat el 01/02/2019 a les 09:20

Vic: ruta guiada de la pobresa

«I, què passa si ets desnonat? Amb sort, vas a parar a un alberg, on pots passar la nit, no el dia. Tant si plou com si neva. Llavors pots fer una ruta guiada de la pobresa: mirar on pots rentar la roba, on pots dinar, on pots portar el gos. I a buscar pis... i a esperar la nit» | «Entren en acció les màfies que espanyen pisos i en fan claus noves: si et veuen amb cara de prou desesperat, t'ofereixen un lloguer assequible, es fan passar per propietaris. Tu pagues i et penses que tot és legal, però en realitat estàs ocupant aquell pis»

Persones concentrades en solidaritat amb la família que volien desnonar el 7 de gener al carrer de la Ramada de Vic | Ferran Domènech

Des de la PAH d'Osona, a qui mai no agraiem prou la seva feina callada de formigueta feinerà i incansable, avisen que els desnonaments van a més. No només per la impossibilitat de pagar hipoteques abusives: ara, també, per no poder pagar lloguers. Sí, quan s'acaba el contracte, l'arrendador augmenta el lloguer d'una manera substancial i la gent no pot assumir-ho, en tres mesos es pot quedar al carrer.

Els contractes de lloguer ara només són de tres anys. I els desnonaments són oberts, és a dir: sense notificació prèvia. Sense saber l'hora, sense saber el dia... Veurem suïcidis. Ja n'hem vist, de fet. Que no són suïcidis, sinó assassinats.

Cal afegir, a més, que aviat vencen molts contractes de lloguer més assequible que s'havien negociat amb la banca en el moment en què es desnonava per impagament de la hipoteca: què passarà, llavors?

El 2018 l'Ajuntament de Vic anunciava el Projecte INVIC, que havia de permetre remodelar habitatges destinats al lloguer social al nucli antic de la ciutat. S'hi van destinar 100.000 euros, que havien de servir per «remodelar una trentena de pisos amb un pressupost per reforma de 15.000 euros com a màxim, i que aniran destinats a les famílies que més ho necessiten».

Resultat? A dia d'avui, si no ens equivoquem, s'han rescatat tres pisos.

I, què passa si ets desnonat? Amb sort, vas a parar a un alberg, on pots passar la nit, no el dia. Tant si plou com si neva. Llavors pots fer una ruta guiada de la pobresa: mirar on pots rentar la roba, on pots dinar, on pots portar el gos. I a buscar pis... i a esperar la nit.

La majoria de les immobiliàries de Vic no lloguen pisos a persones negres o musulmanes. Segons el teu aspecte, et diran que hi ha una obra o que, just en aquell moment, acaben de llogar el pis.

Llavors entren en acció les màfies que espanyen pisos i en fan claus noves: si et veuen amb cara de prou desesperat, t'ofereixen un lloguer assequible, es fan passar per propietaris. Tu pagues i et penses que tot és legal, però en realitat estàs ocupant aquell pis.

També agreuja la situació el fet que ara la majoria dels pisos són ja no de la banca sinó de grups voltors, amb la qual cosa no se sap amb qui es pot negociar.

Tot això si estàs empadronat, és clar. Perquè, si no ho estàs, et demanaran una adreça: i si vols una adreça, un lloc on viure, et demanaran que estiguis empadronat. El peix que es mossega la cua... En realitat, segons la llei, tu pots estar empadronat encara que visquis sota un pont. Però aquesta no és la interpretació que se'n fa. Segons la Secretaria d'Immigració de la Generalitat de Catalunya, «si la persona que resideix en un municipi no té domicili fix, es recomana que un informe social avaluï aquesta circumstància, i resolgui la inscripció al Padró, assignant-li una adreça institucional.» I també: «En el cas que en el moment d'empadronar es detecti que en el domicili està inscrit un nombre de persones que pot afectar els requisits d'habitabilitat, l'Ajuntament no queda eximit de fer-ne la inscripció, si la persona presenta la documentació requerida. És posteriorment a la inscripció que es derivarà la sospita de sobreocupació cap als serveis municipals competents de fer-ne la Inspecció.»

D'altra banda, l'article 3.3 de la Resolució de 30 gener de 2015, publicada al BOE, diu textualment: «*Empadronamiento de personas sin domicilio: como se ha indicado anteriormente, el Padrón debe reflejar el domicilio donde realmente vive cada vecino del municipio y de la misma manera que la inscripción padronal es completamente independiente de las controversias jurídico-privadas sobre la titularidad de la vivienda, lo es también de las circunstancias físicas, higiénico-sanitarias o de otra índole que afecten al domicilio. En consecuencia, las infraviviendas (chabolas, caravanas, cuevas, etc. e incluso ausencia total de techo) pueden y deben figurar como domicilios válidos en el Padrón.*»

En definitiva: l'empadronament no es pot negar a ningú.

A la ciutat dels sants, a la ciutat de fires i mercats, a la capital de la Catalunya catalana, hi ha una pobresa que creix a un ritme inhumà i vertiginós. Mentrestant, ja no es troben pisos de lloguer, pràcticament. I res per tres-cents euros, que és més de la tercera part d'un sou mínim.

Per això proposo a l'oficina de turisme que inclogui aquesta nova ruta guiada de la pobresa i de la hipocresia. Si és que no ens posem tots plegats les piles i comencem a treballar de debò per una ciutat realment inclusiva i humana.